

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/18/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212202533
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2013:4212202533.4

Uznesenie

Okresný súd Komárno v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpený Tomáš Kušnír, s.r.o, so sídlom Údernícka 5, Bratislava proti žalovanému: T. R., nar. XX.X.XXXX, bytom X., F. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova 9, Bratislava, v konaní zastúpený HKP Legal, s.r.o., Sasinkova 6, Bratislava, o zaplatenie 5 013,39 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Súd konanie o zaplatenie sumy 5 013,39 eur spolu s 14,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4 979,09 eur od 1.3.2008 až do zaplatenia **z a s t a v u j e .**

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 452,54 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Súd návrh žalobcu na opravu výroku platobného rozkazu Okresného súdu Komárno č.k. 9Ro/19/2012-18 z 3.10.2012 **z a m i e t a .**

Súd žalobcovi **v r a c i a** zo zaplateného súdneho poplatku za návrh sumu 293,80 eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobca sa podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 10.2.2012, domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy 5.013,39 eur spolu s 14,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 4 979,09 eur od 1.3.2008 do zaplatenia z dôvodu, že Volksbank Slovensko, a.s. Zmluvou o postúpení pohľadávok z 29.2.2008 postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanému zo Zmluvy č. 245681 uzavretej 3.4.2006.

Súd platobným rozkazom č.k. 9Ro/19/2012-18 z 26.4.2012 návrhu v celom rozsahu vyhovel, avšak žalovanému sa uvedený platobný rozkaz nepodarilo doručiť, a tak súd v súlade s § 173 ods. 2 O.s.p. uznesením z 8.11.2012 uvedený platobný rozkaz zrušil.

Dňa 7.6.2012 Spotrebiteľské združenie OSA oznámilo súdu svoj vstup do konania, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného s poukazom na § 93 ods. 1-3 O.s.p.. Súčasne toto združenie vznieslo námietku premlčania práva žalobcu na žalované peňažné plnenie. Dňa 23.8.2012 bol súdu doručený odpor vedľajšieho účastníka na strane žalovaného proti platobnému rozkazu z 26.4.2012.

Konajúci súd zastáva názor, že s poukazom na § 93 ods. 4 O.s.p. má aj vedľajší účastník na strane žalovanej procesné právo vzniesť námietku premlčania v rámci obrany proti žalobnému návrhu (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 539/2008 z 19. 2. 2009). S pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou tento názor zastáva aj žalobca, ktorý po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania, s námietkou premlčania, to všetko dňa 16.8.2012, prípisom z 22.8.2012 súdu oznámil, že návrh berie späť v celom rozsahu a žiada konanie zastaviť s tým, že mu bude vrátený súdny poplatok.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Späťvzatie návrhu je v dispozícii žalobcu, a tak súd konanie podľa ustanovenia § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil v celom rozsahu.

Súd v súlade s § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. žalobcovi zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 330,50 eur vracia sumu 293,80 eur, teda vracia mu súdny poplatok za návrh krátený o 6,70 eur, cestou príslušného daňového úradu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 7 Cdo 93/2012 z 19.7.2012 zaujal právny názor, podľa ktorého „Účelnosť vynaložených trov bude vždy závisieť od konkrétnych okolností danej veci. Záver o neúčelnosti trov právneho zastúpenia (v konaní úspešných) žalovaných odvolací súd vyvodil z právneho názoru, podľa ktorého nie je možné považovať za účelne vynaložené trovy konania pozostávajúce z odmeny advokáta v prípade, ak právnická osoba (Slovenský pozemkový fond), ktorá udelila plnú moc na zastupovanie v konaní advokátovi, zamestnáva osoby s právnickým vzdelaním alebo má aj vlastný právny útvar. Akceptácia o neúčelnosti trov konania (právneho zastúpenia) v týchto prípadoch by v konečnom dôsledku znamenala, že účastník konania, ktorý zamestnáva osoby s právnickým vzdelaním alebo sám má právnické vzdelanie, musí znášať aj trovy právneho zastúpenia sám. Takýto výklad je podľa názoru dovolacieho súdu v rozpore nielen s ustanovením § 25 ods. 1 O.s.p., ale aj v rozpore s ústavným princípom rovnosti účastníkov občianskeho súdneho konania (pozri Občiansky súdny poriadok I. diel Komentár JUDr. Jaroslav Krajčo a kolektív str. 556).

Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z ustálenej judikatúry slovenských súdov, že ak žalobca vezme žalobu späť, nie z dôvodu uvedeného v § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., zásadne platí, že procesne zaviniel zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy konania.

V zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník na strane žalovaného v konaní rovnaké práva a povinnosti ako žalovaný. Po zastavení konania z dôvodu späťvzatia návrhu žalobcom, žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., avšak jej priznanie žalovaný postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. nenavrhol. Pokiaľ žalovanému vzniklo právo na náhradu, toto právo vzniklo aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného.

V danej veci je nesporné, že predmetom konania bol nárok žalobcu na peňažné plnenie, vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Podľa názoru súdu, právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov podľa zákona č. 250/2007 Z.z., má legitímáciu na vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného spotrebiteľa, s poukazom na § 93 ods. 2 O.s.p. Vedľajší účastník konania má podľa § 93 ods. 4 O.s.p. rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého vstúpil do konania. Z uvedeného vyplýva, že aj vedľajší účastník na strane žalovaného má právo zvoliť si za zástupcu advokáta podľa § 25 ods. 1 O.s.p., bez ohľadu na skutočnosť, že vedľajším účastníkom je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov podľa zákona č. 250/2007 Z.z.. Žiadny právny predpis nevylučuje právne zastúpenie právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Iný výklad citovaných ustanovení by podľa názoru súdu taktiež viedol k porušeniu ústavného princípu rovnosti účastníkov, či už na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo

(čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ale aj na náhradu trov konania, medzi ktoré bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Tento výklad možno podoprieť aj povinnosťou súdu rešpektovať základné právo na spravodlivú súdnu ochranu zaručené článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konanie spĺňajúce garancie spravodlivosti. Tento názor je obdobný citovanému názoru, ktorý Najvyšší súd SR zaujal v uznesení sp. zn. 7 Cdo 93/2012 z 19.7.2012.

Súd je povinný vykladať a používať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Súd musí súčasne vychádzať z toho, že v (občianskom) súdnom konaní má zabezpečiť spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov ako aj zabezpečiť výchovu na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb. (§ 1 O.s.p.)

Nemožno súhlasiť so žalobcovým spochybňovaním nutnosti a účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože práve po kvalifikovanom úkone vedľajšieho účastníka, zastúpeného advokátom, ktorým vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku, došlo zo strany žalobcu k späťvzatiu návrhu vedúcemu k zastaveniu konania podľa § 96 ods. 1 O.s.p.. K záveru o premlčaní žalovaného nároku, s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou, dospel aj žalobca, ktorý po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania spolu s námietkou premlčania, bez zavinenia žalovaného, prípisom z 22.8.2012 súdu oznámil, že návrh berie späť v celom rozsahu. Teda žalobca postupoval obdobne, ako vo väčšine súdnych konaní vedených tunajším súdom o návrhoch totožného žalobcu voči spotrebiteľom, po vstupe totožného združenia do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. V danom prípade, bez akýchkoľvek pochybností, bol procesný úkon vedľajšieho účastníka (námietka premlčania) na prospech žalovaného spotrebiteľa, keď námietka premlčania, vznesená vedľajším účastníkom konania, mala priamy vplyv na spôsob skončenia súdneho konania voči žalovanému spotrebiteľovi, bez ohľadu na skutočnosť, či žalovaný spotrebiteľ (ne)mal vedomosť o vstupe vedľajšieho účastníka na ochranu jeho spotrebiteľských práv. Nepochybne procesný úkon vedľajšieho účastníka nebol v danom prípade na ujmu žalovaného spotrebiteľa (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Súd zastáva názor, že poukazovanie žalobcu na totožnosť obsahu podaní vedľajšieho účastníka vo viacerých konaniach je v danom prípade nenáležité. Spotrebiteľské združenie OSA svojimi podaniami, v ktorých oznamuje vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa (identifikovaného menom, priezviskom, adresou a spisovou značkou súdneho konania), spolu s námietkou premlčania, totižto (len) reaguje na totožné - blanketné žalobné návrhy žalobcu, v ktorých žalobca mení (obdobne ako vedľajší účastník) len údaje o žalovanom účastníkovi konania, o dátume vzniku právneho vzťahu žalovaného s postupcom, od ktorého žalobca cessiou nadobudol žalované pohľadávky a mení aj údaj o výške žalovanej peňažnej pohľadávky s príslušenstvom.

Konajúci súd sa nestotožnil ani s názorom žalobcu, že vedľajšiemu účastníkovi by na strane žalovaného nemala byť priznaná náhrada trov konania s poukazom na § 150 ods. 1 O. s. p.. Žalobca totižto neuviedol žiadne (významné) dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by boli relevantným dôvodom na to, aby vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhrada trov konania nebola výnimočne priznaná. Výnimočnosť použitia citovaného ustanovenia i to, v čom súd vidí dôvody hodné osobitného zreteľa, musí súd v rozhodnutí náležite odôvodniť. V danom prípade však súd takýto dôvod hodný osobitného zreteľa nezistil. Navyše, existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania podľa § 150 ods. 1 O.s.p. súd skúma len vtedy, ak dospeje k záveru, že sú splnené podmienky pre priznanie trov (celkom alebo sčasti) úspešnému účastníkovi konania. Z uvedeného vyplýva záver, že žalobca poukazovaním na potrebu aplikácie § 150 ods. 1 O.s.p. si je v danej veci vedomý splnenia podmienok na priznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

S poukazom na uvedené súd rozhodnutie o náhrade trov konania zakladá na ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. veta prvá. Žalobca, bez zavinenia žalovaného, zobral návrh v celom rozsahu späť pred prvým pojednávaním, a tak procesne zaviniť, že konanie muselo byť (právoplatne) zastavená (pre správanie

žalobcu). Súd nemal preukázaný žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa pre postup podľa § 150 ods. 1 O.s.p. S poukazom na uvedené je potom žalobca, ktorý procesne zavinil zastavenie konania vo veci, povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania vo výške 452,54 eur, ktorá je podľa § 149 ods. 1 O.s.p. splatná na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Priznaná náhrada trov konania pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za dva (nepochybne) účelné úkony právnej pomoci (prevzatie veci z 20.2.2012 a podanie vyjadrenia - vznesenie námietky premlčania) po 180,93 eur za úkon podľa § 10 ods. 1, 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., dva režijné paušály po 7,63 eur a 20% DPH (75,42 eur). Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal, keďže tomuto žiadne trovy konania nevznikli a ani postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. žalovaný nenavrhol rozhodnúť o povinnosti žalobcu nahradiť mu trovy.

Rozhodnutie o náhrade trov konania je v zásade súladné aj s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/5/2012-59 zo dňa 21. 02. 2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CO/87/2012-71 z 25.4.2012, resp. uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 7Co/34/2012, resp. uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 9C/95/2012 - 52 zo dňa 18. septembra 2012, v znení uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/368/2012. Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06).

Lehota splatnosti priznanej náhrady trov právneho zastúpenia bola určená v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p.

S poukazom na zrušenie platobného rozkazu z 26.4.2012 uznesením z 8.11.2012, ale aj späťvzatie návrhu vo veci, nie sú splnené podmienky na vykonanie opravy výroku platobného rozkazu v časti úroku z omeškania, a tak súd v súlade s § 164 O.s.p. návrh žalobcu z 3.10.2012 na opravu výšky úroku z omeškania vo výroku platobného rozkazu z 26.4.2012 zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.